

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w osobie Przewodniczącego sędziego Urszuli Iwanowskiej, po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2022 r., na posiedzeniu niejawnym,

sprawy z odwołania W. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Z.

przy udziale (...) w Z.

o ustalenie braku obowiązku zapłaty składek

na skutek zażalenia organu rentowego na postanowienie zawarte w pkt. 2 wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 24 listopada 2021 r., sygn. akt III A Ua 216/21 do innego równoległego składu tego Sądu,

postanawia: oddalić zażalenie.

sędzia Urszula Iwanowska

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. decyzją z dnia 24 listopada 2020 r., nr (...), stwierdził, że za W. J. funkcjonariusza (...) (...) u płatnika składek (...) (...) w Z.:

- istniał obowiązek przekazania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne z tytułu wypłaty w styczniu 2018 r. wynagrodzenia za pracę w godzinach nocnych za grudzień 2017 r. i w lutym 2018 r. nagrody rocznej należnej za 2017 rok;

- podstawy wymiaru składek po ustaniu tytułu do ubezpieczeń społecznych wynoszą:

a) za styczeń 2018 r.: na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz wypadkowe 350,70 zł; na ubezpieczenie zdrowotne - 311,21 zł;

b) za luty 2018 r.: na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz wypadkowe 5.415,83 zł; ubezpieczenie zdrowotne - 4.806,00 zł.

W odwołaniu od powyższej decyzji W. J. wniósł o jej zmianę i stwierdzenie, że nie istniał obowiązek naliczania i przekazania składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i wypadkowe z tytułu wypłaty nagrody rocznej za 2017 rok. Zdaniem ubezpieczonego przepisy prawa podatkowego (art. 11 ust. 1 w zw. z art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym) jasno stanowią, że obowiązek podatkowy powstaje w momencie otrzymania środków i jednocześnie w związku z włączeniem (...) (...) do systemu emerytalnego służb mundurowych podległych MSWiA od 1 stycznia 2018 r. i od tego dnia przestał istnieć powszechny obowiązek ubezpieczenia (art. 6 pkt 18a ustawy o ubezpieczeniu społecznym). Skoro więc ubezpieczony w 2018 roku otrzymał nagrodę i nie podlegał już wówczas społecznemu ubezpieczeniu, to tym samym nie istniała żadna podstawa potrąceń na ZUS z tego tytułu.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację przytoczoną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 1 marca 2020 r. zmienił zaskarżoną decyzję i uznał, że nie istniał obowiązek naliczenia i zapłaty składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe i zdrowotne W. J. z tytułu wypłaty w 2018 r. przez Izbę (...) w Z. narody rocznej za 2017 r.

Od tego wyroku apelację złożył płatnik (...) (...) w Z. oraz organ rentowy.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie wyrokiem z dnia 24 listopada 2021 r. zmienił zaskarżony wyrok i oddalił odwołanie (punkt 1.), odrzucił apelację organu rentowego (punkt 2.) oraz odstąpił od obciążenia ubezpieczonego kosztami zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym (punkt 3.).

Uzasadniając punkt 2 tego wyroku sąd odwoławczy wskazał, że na podstawie art. 373 § 1 k.p.c. w związku z art. 369 § 1 k.p.c. apelacja organu, jako spóźniona, została odrzucona.

Z punktem 2 wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie nie zgodził się Zakład Ubezpieczeń Społecznych, który w złożonym zażaleniu wniósł o:

- uchylenie zaskarżonego postanowienia,
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez sąd drugiej instancji,
- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z potwierdzenia nadania przesyłki na okoliczność nadania apelacji organu rentowego w dniu 30 kwietnia 2021 r., wskazując, iż potrzeba powołania tego dowodu pojawiła się na obecnym etapie postępowania,
- zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym według norm przepisanych.

Organ rentowy zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na wynik sprawy tj.:

- a) art. 373 § 1 k.p.c. w zw. z art. 369 § 1 k.p.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie, polegające na przyjęciu przez Sąd, że apelacja organu jako spóźniona podlegała odrzuceniu, podczas gdy apelacja organu rentowego została wniesiona w terminie,
- b) art. 327¹ § 1 pkt. 1 k.p.c. poprzez niewyjaśnienie przez Sąd w uzasadnieniu wyroku przyczyn i dowodów, będących podstawą uznania apelacji organu rentowego za spóźnioną.

Skarżący zarzucił, że w uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał wyłącznie, iż na podstawie art. 373 § 1 k.p.c. w związku z art. 369 § 1 k.p.c. apelacja organu jako spóźniona została odrzucona. Sąd w uzasadnieniu wyroku nie wskazał przyczyn ani dowodów, na których się oparł.

Natomiast skarżący podniósł, że wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 1 marca 2021 r., sygn. akt VI U 46/21 wraz z uzasadnieniem wpłynął do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w dniu 16 kwietnia 2021 r., a apelacja organu rentowego od tego wyroku została nadana do Sądu Apelacyjnego w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych za pośrednictwem Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 30 kwietnia 2021 r. Przesyłka zawierająca apelację organu rentowego została nadana listem poleconym ekonomicznym dnia 30 kwietnia 2021 r. Przedłożony wydruk potwierdza datę wysłania 30 kwietnia 2021 r. a także okoliczność, że wydruk dotyczy przesyłki opatrzonej nalepką (...) - nr (...), stanowiący numer przesyłki pocztowej, który umożliwia śledzenie przesyłek na stronie Poczty Polskiej. W załączniku wydruk ze strony internetowej emonitoring.poczta-polska.pl potwierdzający: nadanie przesyłki 30 kwietnia 2021 r. i jej doręczenie 5 maja 2021 r.

Dalej organ wskazał, że na podstawie art. 369 § 1 k.p.c. apelację wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie dwutygodniowym od doręczenia stronie skarżącej wyroku z uzasadnieniem.

Powyższe okoliczności wykazują zaś, że apelacja organu rentowego nadana została w terminie tj. 30 kwietnia 2021 r.

Na podstawie akt sprawy Sąd Apelacyjny ustalił, że:

Po doręczeniu odpisu wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 1 marca 2021 r. w dniu 8 marca 2021 r. (pełnomocnikowi płatnika - k. 38 i pełnomocnikowi organu rentowego k. 37), zarówno płatnik (k. 42), jak i organ rentowy (k. 41) złożyli wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego.

Organ rentowy otrzymał odpis wyroku Sądu Okręgowego z uzasadnieniem w dniu 15 kwietnia 2021 r. Przesyłka adresowana do „A. P. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., ul. (...), (...)-(...) Z.” została doręczona za pośrednictwem Poczty Polskiej S.A. i otrzymała nr nadania: (...). Odbiór przesyłki w dniu 15 kwietnia 2021 r. potwierdziła wpisując datę D. R., a na elektronicznym potwierdzeniu odbioru tej przesyłki zaznaczono: „doręczona upoważnionemu pracownikowi”. Również doręczyciel przesyłki odnotował datę jej doręczenia w dniu 15 kwietnia 2021 r. (dowód: elektroniczne potwierdzenie odbioru przesyłki k. 56). Także informacja zawarta na stronie internetowej Poczty Polskiej – śledzenie przesyłek – Tracking wskazuje, że przesyłka o wskazanym wyżej numerze nadana w dniu 14 kwietnia 2021 r. i doręczona w dniu 15 kwietnia 2021 r. o godz. 8.14.

Apelacja organu rentowego od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 1 marca 2021 r. wpłynęła do Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim w dniu 5 maja 2021 r. (k. 61), a została nadana w urzędzie pocztowym w dniu 30 kwietnia 2021 r. (koperta k. 65).

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje:

Zażalenie organu rentowego okazało się nieuzasadnione.

Ustalony powyżej stan faktyczny jednoznacznie wskazuje, że organ rentowy otrzymał odpis wyroku Sądu Okręgowego z uzasadnieniem w dniu 15 kwietnia 2021 r., a apelację od tego wyroku nadał w urzędzie pocztowym w dniu 30 kwietnia 2021 r. (okoliczność bezsporna), a więc jeden dzień po upływie ustawowego terminu do złożenia apelacji.

Zgodnie bowiem z art. 369 § 1 k.p.c. apelację wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie dwutygodniowym od doręczenia stronie skarżącej wyroku z uzasadnieniem.

Dwutygodniowy termin liczony od dnia doręczenia odpisu wyroku z uzasadnieniem tj. 15 kwietnia 2021 r. upływał z dniem 29 kwietnia 2021 r. Zatem apelacja nadana w dniu 30 kwietnia 2021 r. jest apelacją spóźnioną o jeden dzień czyli apelacją złożoną po terminie.

Natomiast w myśl art. 373 § 1 k.p.c. sąd drugiej instancji odrzuca apelację spóźnioną, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie usunęła w wyznaczonym terminie.

Dlatego apelacja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jako złożona po terminie podlegała odrzuceniu, o czym prawidłowo orzekł Sąd Apelacyjny w zaskarżonym orzeczeniu.

Okoliczność, że Sąd Apelacyjny lakonicznie uzasadnił pkt. 2. orzeczenia z dnia 24 listopada 2021 r. ostatecznie nie miała wpływu na ocenę prawidłowości tego orzeczenia.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 394² § 2 k.p.c. w związku z art. 397 § 3 k.p.c. i w związku z art. 385 k.p.c., oddalił zażalenie organu rentowego.

sędzia Urszula Iwanowska